

EL TEXT EXPLICATIU

Els **textos explicatius** «exposen una cosa a fi de fer-la comprendre o donar-la a conèixer a algú». Les explicacions són els textos didàctics per excel·lència, perquè tenen com a objectiu fer entendre una informació aportant les dades necessàries.

Els textos explicatius aporten dades que es poden verificar; són textos que no volen influir en l'opinió del receptor, sinó que es limiten a donar informació sobre un tema.

Estructura

Els textos explicatius han de presentar una organització lògica i jeràrquica de les informacions. L'estructura clàssica d'un text expositiu és:

1. Introducció: on es presenta el tema de què es parlarà.
2. Desenvolupament del tema.
3. Conclusió: sol correspondre a una síntesi del que s'ha dit.

Recursos

En l'explicació, l'emissor coneix allò de què parla i en sap més que el receptor. L'emissor vol fer-se entendre pel receptor i per això fa servir diferents tècniques com l'exemplificació i la definició, i es poden usar recursos complementaris com ara les fotografies, les gràfiques, els esquemes o els dibuixos (que funcionen de suport no verbal); en l'escrit, cal tenir en compte la subdivisió en apartats, l'ús de títols i subtítols i la utilització de recursos gràfics (negretes, cursives, etc); en l'exposició oral, val la pena recordar la repetició, els canvis d'entonació i les pauses expressives.

[Extret de la pàgina web http://www.xtec.cat/iesjba/webquestpp/t_exp_c.htm. Informació manipulada]

El turisme, així com altres sectors econòmics, pot contribuir al desenvolupament d'una regió o generar impactes altament negatius. El model de gestió turística aplicat esdevé un condicionant fonamental que sens dubte marca els costos d'aquesta activitat a l'àrea de recepció. Aquesta problemàtica s'agreuja quan es tracta de sectors de població o àrees especialment vulnerables.

Per tant, i com qualsevol sector que genera beneficis, el turisme està subjecte a contradiccions entre aquells grups socials que s'hi veuen implicats. Així, trobem nombroses formes de conflicte associades al turisme: per l'accés i ús dels recursos i espais, per la distribució dels beneficis, per les condicions laborals dels i de les treballadors/es, etc.

El reconeixement d'aquesta dimensió de conflicte que comporta el turisme, així com la necessitat d'esbrinar quin paper pot tenir en processos sostenibles de desenvolupament, fan necessària una reflexió i noves propostes d'actuació en un sector en continu procés de creixement.

EL TEXT INSTRUCTIU

El text instructiu no conté cap mena de subjectivitat i ni el nostre gust ni la nostra opinió compten. No pot contenir cap mena d'ambigüitat perquè ha de donar una informació objectiva, clara i precisa: d'això en depèn que es pugui aconseguir allò que es pretén: fer un bon dinar seguint una recepta de cuina, escoltar la ràdio després de saber com funciona l'aparell, fer-se el nus de la corbata o complir la normativa d'un club esportiu sabent què està permès i què no.

Així doncs, el text instructiu ha d'estar construït amb un lèxic concret i precís, i la progressió de la informació haurà de ser totalment lògica, perquè estem explicant tots els passos d'un procés.

Estructura

L'estructura del text instructiu es pot presentar com una llista d'ordres o com un text redactat. En el primer cas, les instruccions es detallen en una sèrie de frases més aviat curtes que van indicant, pas a pas, les operacions que cal efectuar. En el segon cas, les indicacions s'expressen mitjançant frases que aclareixen i concreten determinats aspectes. El text ha de ser cohesionat amb l'ajut de diversos elements lingüístics: connectors, adverbis, pronoms relatius, pronoms febles...

Com treure una taca amb un producte nou que acaba de sortir al mercat:

Poseu la part tacada a sobre d'una matèria absorbent blanca i xopeu-la amb el líquid. La taca queda dissolta.

Per recobrir taques grans, poseu la peça en un recipient amb una quantitat abundant de líquid i deixeu-la-hi una estona. Després, fregueu-ho amb un raspall.

Si la taca no se'n va, afegiu-hi una quantitat semblant d'aigua i llavors fregueu el teixit amb les mans i renteu-lo a fons amb aigua tèbia. Si cal, repetiu l'operació.

Si els teixits són de color, feu primer una prova en una part de la peça que no es vegi gaire.

Decoració d'una capsa de fusta:

En primer lloc, cal comprovar que la fusta presenti una superfície ben llisa. Qualsevol tipus de rugositat s'ha d'eliminar fregant-la suaument amb paper de vidre. Després hi donem una capa d'imprimació i ho tornem a polir amb paper de vidre.

Un cop seca la imprimació, hi donem dues capes de pintura acrílica del color que haurem triat. Quan la pintura s'haurà assecat, hi pintem el motiu decoratiu seleccionat i ho deixem assecar.

Per acabar, hi donem un parell de capes de goma laca i hi fem un encerament final.